

UOHSX008NS83

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0209/2012/VZ-33073/2016/513/JLÍ

Brno: 8. srpna 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 13.4.2012 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, státní příspěvková organizace, IČO 00023841, se sídlem Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 – Vinohrady,

ve věci uložení pokuty podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) citovaného zákona zadavatelem – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, státní příspěvková organizace, IČO 00023841, se sídlem Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 - Vinohrady – uvedeného ve výroku I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012, potvrzeného rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016,

rozhodl takto:

Za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadavatelem – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, státní příspěvková organizace, IČO 00023841, se sídlem Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 - Vinohrady – při zadávání části II. „Výběr pořadatele a realizátora Vzdělávacího programu Ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a Management zdravotnických zařízení pro nelékařské zdravotnické pracovníky“ veřejné zakázky »Výběr dodavatele implementace vzdělávacích programů „Vzdělávací program ekonomika zdravotnictví,

ekonomika zdravotnických zařízení a management zdravotnických zařízení“«, v otevřeném řízení, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 7.1.2011 pod ev. č. 60054690, ve znění opravy uveřejněné dne 25.2.2011, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.1.2011 pod ev. č. 2011/S 6-008568, ve znění opravy uveřejněné dne 1.3.2011, tím, že shora uvedený zadavatel nedodržel postup stanovený v § 80 odst. 1 v návaznosti na § 6 citovaného zákona, když zpráva o posouzení a hodnocení nabídek v části II. ze dne 29.6.2011 neobsahuje transparentní popis hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Prováděcí plán“, čímž se postup zadavatele stal nepřezkoumatelný a netransparentní, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel dne 24.1.2012 uzavřel smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem – společností In Company Education, a. s., IČO 27751929, se sídlem Lidická 1879/48, 602 00 Brno, uvedeného ve výroku I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012, který byl potvrzen rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016, se zadavateli – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, státní příspěvková organizace, IČO 00023841, se sídlem Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 – Vinohrady – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 40 000 Kč (slovy: čtyřicet tisíc korun českých).

Pokuta je splatná **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení

1. Zadavatel – Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, státní příspěvková organizace, IČO 00023841, se sídlem Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 – Vinohrady (dále jen „zadavatel“) – uveřejnil v informačním systému o veřejných zakázkách dne 7.1.2011 pod ev. č. 60054690, ve znění opravy uveřejněné dne 25.2.2011, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 11.1.2011 pod ev. č. 2011/S6-008568, ve znění opravy uveřejněné dne 1.3.2011, oznámení otevřeného zadávacího řízení za účelem zadání veřejné zakázky »Výběr dodavatele implementace vzdělávacích programů „Vzdělávací program ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a management zdravotnických zařízení“«. Šetření se týká postupu zadavatele při zadávání části II. »Výběr pořadatele a realizátora Vzdělávacího programu Ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a Management zdravotnických zařízení pro nelékařské zdravotnické pracovníky“ veřejné zakázky »Výběr dodavatele implementace vzdělávacích programů „Vzdělávací program ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a management zdravotnických zařízení“« (dále jen „veřejná zakázka“).
2. V zadávacích podmínkách veřejné zakázky zadavatel stanovil, že hodnocení nabídek bude provedeno podle základního hodnotícího kritéria v § 78 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), kterým je ekonomická výhodnost nabídky. Dílčími hodnotícími kritérii byla „Nabídková cena“ s váhou 60 % a „Prováděcí plán“ s váhou 40 %. Druhé z těchto dílčích hodnotících kritérií zadavatel rozdělil na tato dvě subkritéria: „Popis strukturálního,

obsahového a kvalitativního řešení náplně Vzdělávacího programu“ s váhou 80 % a „Analýza rizik“ s váhou 20 %.

3. Pro subkritérium „Popis strukturálního, obsahového a kvalitativního řešení náplně Vzdělávacího programu“ zadavatel stanovil, že *„za nejvýhodnější bude považována ta nabídka, která bude obsahovat nejúplnější a nejkvalitnější popis a analýzu náplně jednotlivých aktivit (služeb) uchazeče, a to z pohledu:*

a) identifikace požadovaných výstupů,

b) souladu plánu kvality nabízených služeb s požadavky uvedenými v zadávací dokumentaci takovým způsobem, který bude nejvíce minimalizovat rizika Projektu vzdělávání lékařů, resp. Projektu vzdělávání nelékařů,

c) stanovení cílů kvality na služby požadované v zadávací dokumentaci takovým způsobem, který umožní nejobektivnější a nejprůhlednější sledování naplnění cílů kvality pro účely přijímání nápravných opatření,

d) kategorizaci požadavků takovým způsobem, který bude vést k nejprůhlednější prezentaci požadavků pro účely manažerského rozhodování o jejich případné realizaci,

e) požadavků na součinnost zadavatele a minimalizace administrativního zatížení pracovníků zadavatele,

f) celkového přínosu Vzdělávacího programu pro školené osoby, a to zejména z pohledu možnosti uznání Vzdělávacího programu jako programu celoživotního vzdělávání, možnosti získání profesních/odborných certifikátů, možnosti uznání Vzdělávacího programu při následném vysokoškolském studiu,

g) ucelenosti, strukturovanosti a průhlednosti popisu aktivit v rámci veřejné zakázky“.

4. Pro subkritérium „Analýza rizik“ zadavatel stanovil, že *„v rámci tohoto subkritéria bude za nejvýhodnější považována ta nabídka, která bude obsahovat analýzu rizik, která nejkvalitněji a vzhledem k rozsahu předmětu veřejné zakázky, nejvýstižněji zajistí: a) úplnost identifikovaných rizik, a to z pohledu subjektů, které se na realizaci veřejné zakázky budou podílet, zdrojů financování a jejich čerpání, harmonogramu, kritických termínů a věcných a časových návazností aktivit, které jsou předmětem veřejné zakázky, b) kvalitu a úplnost návrhu řešení minimalizace identifikovaných rizik, a to z pohledu návrhu preventivních opatření pro minimalizaci jednotlivých rizik, návrhu měřítek a kritických hodnot indikace naplňování jednotlivých rizik, návrhu řešení včasné identifikace naplňování jednotlivých rizik“.*

5. Z protokolu o otevírání nabídek ze dne 14.3.2011 vyplývá, že ve stanovené lhůtě podalo nabídku sedm uchazečů. Po provedeném hodnocení rozhodl zadavatel dne 20.4.2011 o výběru nejvhodnější nabídky.

6. Na základě námitek několika uchazečů zadavatel rozhodnutí ze dne 20.4.2011 o výběru nejvhodnější nabídky zrušil a ustanovil novou komisi pro posouzení a hodnocení nabídek. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29.6.2011 (dále také jen „zpráva“) vyplývá, že po provedení nového posouzení a hodnocení nabídek byla v části II. veřejné zakázky jako nejvhodnější vybrána nabídka uchazeče In Company Education, a.s., IČO 27751929, se sídlem Lidická 1879/48, 602 00 Brno (dále jen „vybraný uchazeč“). O výběru nejvhodnější nabídky rozhodl zadavatel dne 11.7.2011.

II. Správní řízení

7. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 112 zákona k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 31.8.2011 podnět k prošetření postupů zadavatele ve veřejné zakázce, na jehož základě získal pochybnosti o souladu postupu zadavatele se zákonem při hodnocení nabídek.
8. Dne 13.4.2012 proto zahájil Úřad správní řízení sp. zn. S209/2012/VZ, v jehož rámci bylo dne 17.10.2012 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa (dále také jen „napadené rozhodnutí“), v jehož výroku I. Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání části II. veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 80 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když zpráva neobsahuje transparentní popis hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria s názvem „Prováděcí plán“, čímž se postup zadavatele stal nepřezkoumatelným a netransparentním, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a zadavatel dne 24.1.2012 uzavřel smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli povinnost uhradit za spáchání shora vymezeného správního deliktu pokutu ve výši 90 000 Kč.
9. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel v zákonné lhůtě rozklad, který byl Úřadu doručen dne 2.11.2012. Zadavatel navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.
10. Dne 15.7.2013 vydal předseda Úřadu rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R313/2012/VZ-13189/2013/310/BVÍ (dále také jen „původní rozhodnutí o rozkladu“), kterým napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.
11. Proti původnímu rozhodnutí o rozkladu podal zadavatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Rozsudkem ze dne 7.1.2016 č. j. 30 Af 90/2013-50 (dále jen „rozsudek“) krajský soud původní rozhodnutí předsedy zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Důvodem byla nepřezkoumatelnost výroku o pokutě („o trestu“), přičemž hmotněprávnímu posouzení Úřadu ve věci „viny“ dal krajský soud za pravdu.
12. S ohledem na výše uvedené bylo dopisem č.j. ÚOHS-09148/2016/321/MMI ze dne 6.4.2016 účastníku řízení oznámeno pokračování správního řízení o rozkladu.
13. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech předseda Úřadu podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a ve svém rozhodnutí č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 (dále také jen „nové rozhodnutí o rozkladu“), které nabylo právní moci dne 20.6.2016, dospěl k následujícím závěrům.
Úřad výrokem I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012 o „vině“, rozhodl správně a v souladu se zákonem, a proto výrok I. potvrdil.
Výrok II. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012 o „trestu“ předseda Úřadu shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, a proto výrok II. zrušil a tuto část řízení vrátil k novému projednání.

III. Rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016

14. Předseda Úřadu v odůvodnění svého rozhodnutí č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 mj. uvedl následující.

K výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012

15. Otázka „viny“ nebyla krajským soudem v rozsudku nijak rozporována, ve své podstatě krajský soud odkázal na své dřívější rozhodnutí č. j. 30 Af 104/2012 ze dne 27.11.2014, ve kterém rozhodoval o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R80/2012/VZ-14710/2012/310/JHr ze dne 17.8.2012, které se týkalo téže veřejné zakázky, a to ve vztahu k postupu zadavatele v části I. veřejné zakázky, přičemž jak výrok o vině, tak následně i žalobní námitky byly v obou částech veřejné zakázky totožné.

16. Pokud se tedy jedná o správní řízení sp. zn. S209/2012/VZ a řízení o rozkladu sp. zn. R313/2012/VZ týkající se části II. veřejné zakázky, krajský soud v žádné části argumentace proti hmotněprávním závěrům Úřadu v otázce „viny“ neshledal žalobu důvodnou, a tudíž výrok I. napadeného rozhodnutí Úřadu byl shledán správným a zákonným. V této souvislosti lze tudíž v plné míře odkázat na příslušné části napadeného rozhodnutí a nového rozhodnutí o rozkladu, neboť v tomto rozhodnutí by bylo možné závěry učiněné ve výše specifikovaných rozhodnutích pouze opakovat.

K výroku II. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012

17. Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 3 As 32/2007 ze dne 13. 12. 2007 k otázce ukládání pokut správními orgány uvedl: *„Ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon vymezuje. Správní orgán přitom dbá na přiměřenost sankce z hlediska jejího účelu. Pro správné a spravedlivé ukládání sankce je významné dodržování principu zákonnosti trestání a principu individualizace sankce. Zásada zákonnosti trestání spočívá v tom, že se správní orgán musí důsledně řídit pravidly pro ukládání sankcí, která jsou obsažena v obecné i zvláštní části trestankového zákona. Zásada individualizace sankce pak ukládá, aby druh, kombinace a intenzita sankcí odpovídaly všem okolnostem a zvláštnostem konkrétního případu. Správní orgán je proto povinen zabývat se jednotlivými kritérii pro stanovení sankce, opatřit si za tím účelem potřebné důkazní prostředky, provést jimi důkazy, vyvodit z těchto důkazů skutková a právní zjištění a poté správním uvážením, nicméně při respektování smyslu a účelu zákona a v souladu s pravidly logického usuzování, dospět k rozhodnutí o druhu a výměře sankce. Vzhledem k tomu, že je nezbytné, aby správní uvážení bylo přezkoumatelné soudem a současně i srozumitelné účastníkům řízení, musí pak být tento postup objasněn v odůvodnění rozhodnutí.“* Ačkoliv se v judikovaném případě jednalo o řízení podle trestankového zákona, jde o vyjádření obecných zásad při ukládání trestu za správní delikty, jež jsou použitelné i v přezkoumávaném případě.

18. Obdobně se pak vyjádřil i krajský soud ve svém rozsudku sp. zn. 62 Ca 27/2009 ze dne 28. 4. 2011, kde konstatoval, že *„správnímu orgánu je při ukládání pokuty dána volnost správního uvážení, avšak současně je vázán základními principy správního uvážení. Dle posledně uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně „mezi tyto principy pak jistě patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, která v konečném*

důsledku vyvolá i jeho přesvědčivost podle § 3 odst. 4 správního řádu. Správní orgán tak při rozhodování o výši pokuty musí zohlednit všechny skutečnosti, které výši pokuty mohou v konkrétním případě ovlivnit, řádně se s nimi v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádat a přesvědčivě odůvodnit, ke které okolnosti přihlédl, a jaký vliv měla na konečnou výši pokuty. Výše uložené pokuty tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem, který nepřipouští rozumné pochyby o tom, že právě taková výše pokuty odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu“.

19. Pokud jde o odůvodnění výše uložené pokuty, Úřad v napadeném rozhodnutí poté, co zopakoval závěr o tom, že se zadavatel dopustil spáchání správního deliktu, a že jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, posoudil, zda nezanikla deliktní odpovědnost za spáchaný správní delikt, stanovil horní hranici pokuty a zopakoval, že *„zadavatel při zadávání veřejné zakázky nedodržel jednu ze základních zásad zadávacího řízení, a to zásadu transparentnosti. Zpráva neobsahuje popis hodnocení nabídek, ze kterého by bylo zřejmé, na základě jakých skutečností dospěla hodnotící komise k závěru, která z předložených nabídek uchazečů je nejvhodnější. Provedené hodnocení nabídek je tedy netransparentní a nepřezkoumatelné, a tudíž mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky.“* Toto shrnutí je však shrnutím skutkové podstaty správního deliktu, nikoliv však posouzením jeho závažnosti, tedy způsobu, jakým byl delikt spáchán, jeho okolností a následků, jak správnímu orgánu ukládá § 121 odst. 2 zákona.
20. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012 č. j. 4 Ads 114/2011 – 105 je konstatováno, že *„zásada zákazu dvojího přičítání má zabránit tomu, aby se jedna a tatáž skutečnost určité kvantity a kvality (intenzity) přičítala pachateli dvakrát, a to jednou jako znak skutkové podstaty (při hodnocení viny) a podruhé jako okolnost přitěžující či polehčující (při hodnocení ukládaného trestu). V případě zákazu dvojího přičítání se jedná o otázku rozlišování (odstupňování) intenzity nezbytné k naplnění skutkové podstaty na jedné straně a intenzity další (vyšší, z hlediska naplnění skutkové podstaty nevyčerpané), která teprve může mít význam z hlediska úvah o trestu jako okolnost přitěžující či polehčující, na straně druhé.“*
21. Pokud tedy Úřad k odůvodnění výše ukládané pokuty uvedl pouze ty skutečnosti, jež vyjadřují naplnění znaků skutkové podstaty, pak se dopustil dvojího přičítání, přičemž neuvedl žádné jiné úvahy, z nichž by vyplývalo, proč byla uložena pokuta právě v takové výši, jak je uvedeno ve výroku II. napadeného rozhodnutí.
22. Krajský soud pak v rozsudku uvedl, že Úřad v odůvodnění výše uložené sankce zcela pominul některé okolnosti případu, např. skutečnost, že po původním hodnocení nabídek žalobce sám vyhověl námitkám uchazečů a k hodnocení námitek přistoupil opětovně. Tato skutečnost svědčí spíše o snaze žalobce hodnotit nabídky řádným způsobem.
23. V závěru rozsudku pak krajský soud uvedl: *„Současně se nabízí otázka, zda by v nyní projednávané věci nebylo namísto uplatnit absorpční zásadu při ukládání sankcí za více správních deliktů. Žalovaný a následně i předseda žalovaného v odůvodnění žalobou napadených rozhodnutí nijak nereflektovali, zda bylo či nebylo přihlédnuto k již uložené pokutě ve výši 170.000 Kč ve věci týkající se části I. této veřejné zakázky, jejíž část II. je nyní projednáвана. Hodnotící zpráva totiž popisovala postup hodnotící komise v obou částech veřejné zakázky, a pokud měla hodnotící komise v obou případech pochybit, je otázkou, zda*

nešlo o souběh správních deliktů. Za správní delikt vztahující se k části I. veřejné zakázky byla přitom žalobci uložena pokuta rozhodnutím ze dne 6. 3. 2012 (právní moci nabylo dne 18. 8. 2012), tedy až po spáchání nyní projednávaného správního deliktu. V takovém případě je ovšem správní orgán k již pravomocně uložené pokutě za předchozí správní delikt, sbíhající se se správním deliktem nyní projednávaným, povinen přihlídnout; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 – 62 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 8. 10. 2015, č. j. 30 Af 47/2013 – 102.“

24. S ohledem na výše uvedené předseda Úřadu uzavřel, že odůvodnění výše uložené pokuty je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Za situace, kdy z napadeného rozhodnutí žádá další individualizace výše pokuty ve vztahu k zadavatelovu jednání neplyne, není možné takovéto odůvodnění doplnit v rámci řízení o rozkladu, neboť by tak bylo výrazně omezeno právo zadavatele bránit se ve správním řízení proti stanovené pokutě. Ze stejného důvodu (chybějící individualizace výše pokuty) není možné ani přistoupit k moderaci uložené pokuty, když v napadeném rozhodnutí chybí úvahy, jež by bylo možno ve vztahu k pokutě podrobit přezkumu a případné úpravě.

IV. Pokračování správního řízení

25. Dopisem č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-27304/2016/513/JLÍ ze dne 30.6.2016 oznámil Úřad zadavateli pokračování správního řízení. Usnesením č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-27483/2016/513/JLÍ ze dne 30.6.2016 Úřad určil zadavateli lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko. Na základě citovaných písemností zadavatel dopisem ze dne 12.7.2016 sdělil, že již není ve správním řízení právně zastoupen advokátem.
26. Usnesením č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-29494/2016/513/JLÍ ze dne 15.7.2016 Úřad určil zadavateli lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se k řízení ve stanovené lhůtě ani později nevyjádřil.

V. Závěry Úřadu k uložení pokuty za spáchání správního deliktu

27. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve vztahu k uložení pokuty za spáchání správního deliktu a ke svému rozhodnutí uvádí následující rozhodné skutečnosti.

VI. Zjištěné skutečnosti

Správní řízení sp. zn. S512/2011/VZ

28. Úřad ve správním řízení sp. zn. S512/2011/VZ ve výroku II. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S512/2011/VZ-166/2012/530/KSt ze dne 6.3.2012, který byl potvrzen výrokem I. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015 konstatoval, že zadavatel se při zadávání části I. „Výběr pořadatele a realizátora Vzdělávacího programu Ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a Management zdravotnických zařízení pro lékařské zdravotnické pracovníky“ veřejné zakázky »Výběr dodavatele implementace vzdělávacích programů „Vzdělávací program ekonomika zdravotnictví, ekonomika zdravotnických zařízení a management zdravotnických zařízení“«, v otevřeném řízení, jejíž oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 7.1.2011 pod ev. č. 60054690, ve znění opravy uveřejněné dne 25.2.2011, a v Úředním

věstníku Evropské unie dne 11.1.2011 pod ev. č. 2011/S 6-008568, ve znění opravy uveřejněné dne 1.3.2011 – dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 6 zákona v návaznosti § 80 odst. 1 zákona, když zpráva o posouzení a hodnocení nabídek v části I. ze dne 29.6.2011 neobsahuje transparentní popis hodnocení nabídek v dílčím hodnotícím kritériu „Prováděcí plán“, čímž se postup zadavatele stal nepřezkoumatelný a netransparentní, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 31.10.2011 uzavřel smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem – Centrum andragogiky, s.r.o., IČO 27489698, se sídlem Škroupova 631, 500 02 Hradec Králové (dále jen „správní delikt S512/2011/VZ“).

29. V odůvodnění k výroku II. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S512/2011/VZ-166/2012/530/KSt ze dne 6.3.2012 Úřad mj. uvedl, že zjistil, že ze zprávy, která je jedním z klíčových dokumentů pořizovaných v rámci zadávacího řízení, neboť zachycuje postup zadavatele při hodnocení nabídek a je přístupná všem uchazečům, nebylo zřejmé, jakým způsobem zadavatel dospěl k výsledkům hodnocení nabídek. Ze zprávy není zřejmý popis hodnocení nabídek v subkritériích s dostatečným odůvodněním přidělení bodů jednotlivým nabídkám. Z údajů uvedených ve zprávě, tj. z příliš obecných skutečností nevyplývá, proč právě té konkrétní nabídce byly v daném subkritériu přiřazeny konkrétní body, a jak se tedy nabídky v jednotlivých subkritériích hodnocení liší, které z uvedených detailů byly pro hodnotící komisi důležitější než ostatní pro přidělení bodů a v čem tedy byly jednotlivé nabídky pro zadavatele výhodnější než ostatní. Takto provedené hodnocení potom žádným způsobem nedokládá, že zadavatel rozhodl o přidělení veřejné zakázky uchazeči, jehož nabídka byla nejvhodnější. V důsledku toho je zpráva netransparentní a nepřezkoumatelná, neboť hodnocení nabídek není dostatečným způsobem odůvodněno.
30. Úřad ve výroku III. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S512/2011/VZ-166/2012/530/KSt ze dne 6.3.2012, uložil zadavateli podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona pokutu 170 000 Kč která byla snížena výrokiem II. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015 na 120 000 Kč. Výrok II. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S512/2011/VZ-166/2012/530/KSt ze dne 6.3.2012 a rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015 nabyly právní moci dne 29.6.2015.

Správní řízení sp. zn. S209/2012/VZ

31. V předmětném správním řízení sp. zn. S209/2012/VZ bylo dne 17.10.2012 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa, v jehož výroku I. Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání části II. veřejné zakázky dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 80 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když zpráva neobsahuje transparentní popis hodnocení nabídek v rámci dílčího hodnotícího kritéria s názvem „Prováděcí plán“, čímž se postup zadavatele stal nepřezkoumatelným a netransparentním, přičemž tento postup zadavatele mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel dne 24.1.2012 uzavřel smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem (dále jen „správní delikt S209/2012/VZ“).
32. V odůvodnění k výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012 Úřad mj. uvedl, že zjistil, že ze zprávy, která je jedním z klíčových dokumentů pořizovaných v rámci zadávacího řízení, neboť zachycuje postup zadavatele při hodnocení

nabídek a je přístupná všem uchazečům, nebylo zřejmé, jakým způsobem zadavatel dospěl k výsledkům hodnocení nabídek. Ze zprávy není zřejmý popis hodnocení nabídek v subkritériích s dostatečným odůvodněním přidělení bodů jednotlivým nabídkám. Z údajů uvedených ve zprávě, tj. z příliš obecných skutečností nevyplývá, proč právě té konkrétní nabídce byly v daném subkritériu přiřazeny konkrétní body, a jak se tedy nabídky v jednotlivých subkritériích hodnocení liší, které z uvedených detailů byly pro hodnotící komisi důležitější než ostatní pro přidělení bodů a v čem tedy byly jednotlivé nabídky pro zadavatele výhodnější než ostatní. Takto provedené hodnocení potom žádným způsobem nedokládá, že zadavatel rozhodl o přidělení veřejné zakázky uchazeči, jehož nabídka byla nejvhodnější. V důsledku toho je zpráva netransparentní a nepřezkoumatelná, neboť hodnocení nabídek není dostatečným způsobem odůvodněno.

33. Výrokem II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli povinnost uhradit za spáchání shora vymezeného správního deliktu pokutu ve výši 90 000 Kč.
34. Předseda Úřadu výrokem I. nového rozhodnutí o rozkladu č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 výrok I. napadeného rozhodnutí č. j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012 potvrdil, výrok II. tohoto rozhodnutí o pokutě zrušil. výrok I. napadeného rozhodnutí a nové rozhodnutí o rozkladu nabyly právní moci dne 20.6.2016.

VII. Právní posouzení

35. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
36. Jak vyplývá z bodu 23. odůvodnění tohoto rozhodnutí, je nezbytné, aby Úřad uplatnil absorpční zásadu, jedná-li se o uložení pokuty za více správních deliktů (viz dále).
37. K zásadě absorpce Úřad předně uvádí, že se uplatní při postihu souběhu správních deliktů. Její podstata přitom tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minore – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Jak již v minulosti několikrát dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18.6.2009 nebo v rozsudku č. j. 5 Afs 9/2008-328 ze dne 31.10.2008), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2008 – 67 ze dne 16.4.2008 a č. j. 8 As 17/2007 – 135 ze dne 31.5.2007). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
38. K uplatnění zásady absorpce v předmětném správním řízení Úřad uvádí následující.

39. S ohledem na rozsudek a na obsah nového rozhodnutí o rozkladu je Úřad povinen uplatnit absorpční zásadu, a to ve vztahu k pokutě uložené výrokem II. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015 ve výši 120 000 Kč a k pokutě ukládané v předmětném správním řízení sp. zn. S209/2012/VZ.
40. Jestliže tedy Úřad dospěl ve výše specifikovaných rozhodnutích k závěru, že se zadavatel dopustil v souvislosti s oběma částmi veřejné zakázky více (dvou) správních deliktů, je v souladu se zásadou absorpce na místě, aby uložil zadavateli jednu (terminologií trestního práva úhrnnou) pokutu, a to za nejpřísněji trestný správní delikt (příčemž ke skutečnosti, že byl spáchán další správní delikt, je třeba v takovém případě přihlídnout jako k okolnosti přitěžující).
41. V tomto smyslu by tedy nemělo dojít k újmě účastníka řízení v tom smyslu, že by mu byly uloženy pokuty ve dvou správních řízeních, aniž by byla uplatněna zásada absorpce (v podstatě tedy podle kumulační zásady).
42. Úřad je přesvědčen, že uložit pokutu v souladu se zásadou absorpce lze i za situace, kdy již bylo pravomocně ukončeno jedno správní řízení (sp. zn. S512/2011/VZ), v jehož rámci byla zadavateli uložena pokuta, a to s analogickým použitím institutu nikoli úhrnného, ale souhrnného trestu.
43. Institut ukládání souhrnného trestu je v trestním právu založen zjednodušeně řečeno na principu, že odsuzuje-li soud pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin, uloží trest za oba tyto trestné činy (stejně, jako by pachatele odsuzoval za oba činy k úhrnnému trestu, tedy v zásadě podle absorpční zásady) a zároveň zruší výrok o trestu uloženém pachateli dřívějším rozsudkem. V tomto případě by důsledné uplatnění institutu souhrnného trestu znamenalo, že by Úřad uložil pokutu za oba správní delikty spáchané zadavatelem, které byly projednávány ve dvou odlišných řízeních, a zároveň by zrušil „výrok o trestu“, tedy výrok II. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015. Pro právě naznačené řešení však v rovině správního práva chybí dostatečný právní základ, neboť neexistuje právní norma, která by umožňovala výrokem nového rozhodnutí rušit „výrok o trestu“ v rozhodnutí dřívějším.
44. To však podle názoru Úřadu neznamená, že by nebylo možno absorpční zásadu na principu souhrnného trestu aplikovat tím způsobem, že pokuta za správní delikt uvedený ve výroku I. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012, který byl potvrzen rozhodnutím č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 bude uložena s přihlídnutím k již dříve uložené pokutě za sbíhající se správní delikt uložené zadavateli výrokem II. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015.
45. Ke stejnému názoru ostatně dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18.6.2009, ve kterém konstatoval, že nevedení společného řízení (v tomto případě o sbíhajících se přestupcích) nezpůsobuje prima facie vadu řízení dopadající na zákonnost rozhodnutí, pokud je z na sebe navazujících správních rozhodnutí patrné uplatnění zásad stanovených pro ukládání trestu za souběh přestupků. Úřad má tedy za to, že Nejvyšší správní soud dospěl jednoznačně k závěru, že společné řízení jako takové není nezbytnou podmínkou uplatnění absorpční zásady.

46. Se zřetelem na shora uvedené, tj. s dílčím závěrem, že absorpční zásadu lze s ohledem na okolnosti projednávaného případu uplatnit i v rámci dvou na sebe navazujících správních rozhodnutí, Úřad přistoupil ke stanovení výše ukládané pokuty. Přitom postupoval tak, že nejprve určil výši pokuty, kterou by ukládal v případě, že by o obou správních deliktech spáchaných zadavatelem, které byly projednávány samostatně ve správních řízeních sp. zn. S512/2011/VZ a sp. zn. S209/2012/VZ, rozhodoval ve společném řízení, a to následovně.
47. V daném případě zadavatel naplnil skutkové podstaty dvou správních deliktů, a to správního deliktu S512/2011/VZ a správního deliktu S209/2012/VZ (viz výše), přičemž při stanovení konkrétní výše uložené pokuty je nutné posuzovat jednotlivé výše uvedené správní delikty samostatně.
48. Před uložením pokuty se ovšem Úřad nejprve zabýval délkou subjektivní a objektivní lhůty pro zánik odpovědnosti zadavatele za spáchání správního deliktu a konstatuje následující. Podle ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Ústavní pravidlo zakotvené v ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny, tak zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v řízeních o sankci za správní delikty.
49. V šetřené věci došlo před zahájením správního řízení s účinností od 6.3.2015 ke změně ustanovení § 121 odst. 3 zákona, který nově uvádí, že *„odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán“*. Úřad proto v šetřené věci aplikoval výjimku zakotvenou v ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny a posoudil případ podle pozdějšího zákona (zákona účinného v době zahájení správního řízení), neboť došel k závěru, že je pro zadavatele příznivější. Při posuzování příznivosti právní úpravy vycházel Úřad zejména ze skutečnosti, že zákon účinný v době zahájení zadávacího řízení umožňoval oproti stávající právní úpravě zahájit správní řízení s delším časovým odstupem od okamžiku spáchání správního deliktu či od okamžiku, kdy se o něm Úřad dozvěděl.
50. V návaznosti na § 121 odst. 3 zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v citovaném ustanovení zákona. O spáchání správního deliktu S512/2011/VZ se Úřad dozvěděl z podnětu, který obdržel dne 31.8.2011 a dále také z návrhu, který obdržel dne 19.10.2011, jehož doručením bylo zahájeno správní řízení, které bylo z důvodu uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky dne 31.10.2011 dále vedeno ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem. Správní delikt S512/2011/VZ byl spáchán dne 31.10.2011, kdy zadavatel uzavřel Smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem – Centrum andragogiky, s.r.o., IČO 27489698, se sídlem Škroupova 631, 500 02 Hradec Králové – aniž by dodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky. O spáchání správního deliktu S209/2012/VZ se Úřad dozvěděl na základě podnětu, který obdržel dne 31.8.2011. Správní delikt S209/2012/VZ byl spáchán dne 24.1.2012, kdy zadavatel uzavřel Smlouvu o poskytování služeb s vybraným uchazečem, aniž by dodržel postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání správního deliktu bylo zahájeno dne 13.4.2012. Z uvedených

údajů vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt S512/2011/VZ ani za správní delikt S209/2012/VZ nezanikla.

51. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) citovaného ustanovení.
52. V souladu s výše citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad ve správním řízení uloží pokutu podle přísněji trestného správního deliktu, proto se Úřad nejprve zabýval otázkou, jaký delikt je v šetřeném případě nejzávažnější, tj. za který z nich je možno uložit nejpřísnější sankci (nejvyšší pokutu).
53. V posuzovaném případě se zadavatel dopustil dvou správních deliktů podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Za oba tyto správní delikty lze v souladu s § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložit pokutu do 5 % ceny zakázky, nebo do 10 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit.
54. Celková cena části I. veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu S512/2011/VZ, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí podle čl. IV. „Cena a platební podmínky“ smlouvy ze dne 31.10.2011 částku 6 485 292 Kč s DPH.
55. Celková cena části II. veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu S209/2012/VZ, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí podle čl. IV. „Cena a platební podmínky“ smlouvy ze dne 24.1.2012 částku 8 760 000 Kč s DPH.
56. Vyšší cena tedy byla sjednána v případě části II. veřejné zakázky, přičemž horní hranice možné pokuty u části II. veřejné zakázky (5 % z ceny části II. veřejné zakázky) tedy činí částku 438 000 Kč.
57. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě, přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
58. Hlavním kritériem, které je podle výše citovaného ustanovení rozhodné pro určení výměry pokuty, je závažnost správního deliktu. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního deliktního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Zákon pak demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlédnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti správního deliktu, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující.
59. Co se týče způsobu spáchání správního deliktu, vzal Úřad v úvahu zejména tu skutečnost, že zpráva neobsahuje popis hodnocení nabídek, ze kterého by bylo zřejmé, na základě jakých skutečností dospěla hodnotící komise k závěru, která z předložených nabídek uchazečů je nejvhodnější, přičemž následkem tohoto postupu bylo nedodržení jedné ze základních zásad zadávacího řízení, a to zásady transparentnosti, která je nezbytným předpokladem pro možnost přezkoumání postupu zadavatele při výběru nejvhodnější nabídky, a tedy ve svém důsledku i pro rozhodnutí o zákonnosti či nezákonnosti zadávacího řízení. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí také zvyšuje prostor pro libovůli zadavatele při hodnocení

nabídek. Netransparentní postup zadavatele tak mohl mít podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť není jisté, jestli zadavatel opravdu vybral uchazeče, jehož nabídka byla nejvhodnější. Proto se jedná o závažné porušení zákona. Úřad v této souvislosti dodává, že zákon označuje za správní delikt nejen jednání, které prokazatelně ovlivnilo zadávací řízení, ale i takové jednání, které pouze mělo potenciál takového ovlivnění, aniž nutně k tomuto ovlivnění prokazatelně došlo.

60. Obdobný závěr potvrzuje i judikatura, když i Nejvyšší soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 9 Afs 78/2012, v němž se mimo jiné uvádí, že „[z]e zákonného znění přitom *expressis verbis* plyne, že ke spáchání deliktu dojde, i pokud porušením zákona zadavatel pouze mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Ze zákona je tedy zřejmé, že postačí pouhá potencialita podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky“. Postačuje tedy již samotná možnost podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a není podstatné, zda k tomuto ovlivnění skutečně došlo. Úřad konstatuje, že za situace, kdy dovedl absenci zásady transparentnosti je šetřená věc z pohledu Úřadu hůře kontrolovatelná až nečitelná. Byla tak narušena jistota zákonnosti samotné soutěže o nejvhodnější nabídku, přičemž podle rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R11/2012/VZ-13883/2012/310/PSe ze dne 25.7.2012 (dostupné na www.uohs.cz) platí, že „[a]bsencí této zásady v některé z fází zadávacího řízení nastane právní nejistota, ať už jednotlivých uchazečů, nebo orgánu dohledu, o vyloučení těchto prvků, a tedy o zákonnosti hospodářské soutěže o veřejnou zakázku. Tento negativní dopad na regulérnost jakéhokoli zadávacího řízení při popření zásady transparentnosti je dán vždy.“ Postačuje tedy již samotná možnost podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a není podstatné, zda k tomuto ovlivnění skutečně došlo.
61. Z hlediska okolností, za nichž byl správní delikt spáchán, Úřad ve prospěch zadavatele jako polehčující okolnost zohlednil skutečnost, že zadavatel po původním hodnocení nabídek, na jehož základě rozhodl dne 20.4.2011 o výběru nejvhodnější nabídky, provedl na základě námitek uchazečů nové hodnocení a dne 11.7.2011 rozhodl znovu o výběru nejvhodnější nabídky, což svědčí o snaze zadavatele o dodržení zákona při hodnocení nabídek. Přesto však ani nové hodnocení nabídek nebylo provedeno v souladu se zákonem, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, rozsudku i nového rozhodnutí o rozkladu.
62. Při určení výše pokuty Úřad dále zohlednil ve prospěch zadavatele tu skutečnost, že smlouva byla uzavřena již dne 24.1.2012, tedy před více než čtyřmi a půl roky. Vlivem velké časové prodlevy mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním tak dochází k zásadnímu oslabení účelu trestu; přesto však není možné od jeho uložení zcela upustit.
63. Úřad při určení výměry uložené pokuty dále přihlédl jako k přitěžující okolnosti k tomu, že se zadavatel dopustil stejného správního deliktu v případě části I. veřejné zakázky.
64. Na základě shora uvedených úvah dospěl Úřad k závěru, že za spáchání správních deliktů S512/2011/VZ a 209/2012/VZ by zadavateli v případě, že by o uložení této pokuty rozhodoval v jednom (společném) řízení, uložil (úhrnnou) pokutu v celkové výši 160 000 Kč.
65. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená zadavateli za zjištěné porušení zákona má splnit zejména dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je v souladu se zákonem. Po zvážení všech okolností případu Úřad dospěl k závěru, že shora uvedená výše uložené pokuty

v šetřeném případě naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.

66. Dále Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
67. Měl-li by Úřad uložit zadavateli (souhrnnou) pokutu ve výši 160 000 Kč a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu“ (tj. výrok II. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad uloží za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012, který byl potvrzen rozhodnutím č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 pokutu ve výši rozdílu mezi souhrnnou pokutou a pokutou uloženou rozhodnutím č.j. ÚOHS-R80/2012/VZ-15771/2015/321/IPs ze dne 26.6.2015 za spáchání správního deliktu uvedeného v jeho výroku II. tj. 40 000 Kč (160 000 Kč mínus 120 000 Kč).
68. S ohledem na výše uvedené Úřad rekapituluje, že zadavateli uložil za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku ve výroku I. rozhodnutí č.j. ÚOHS-S209/2012/VZ-19627/2012/512/JMa ze dne 17.10.2012, který byl potvrzen rozhodnutím č.j. ÚOHS-R313/2012/VZ-25571/2016/321/IPs ze dne 17.6.2016 pokutu ve výši 40 000 Kč, a to při respektování absorpční zásady ve formě analogického použití institutu souhrnného trestu.
69. Při stanovení výše pokuty Úřad rovněž zvažoval, zda pokuta uložená ve výši 40 000 Kč nemůže nepříznivě ovlivnit hospodaření zadavatele, který je státní příspěvkovou organizací, přičemž dospěl k závěru, že pokuta uložená v této výši není způsobila hospodaření ani působení zadavatele negativně ovlivnit.
70. Pokuta uložená ve výroku tohoto rozhodnutí je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.
71. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností rozhodl Úřad ohledně pokuty tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad

má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Institut postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví, Ruská 2412/85, 100 00 Praha 10 – Vinohrady

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy